

ČAS PŘÍHODNÝ

CECIL duCILLE

Musím znít jako porouchaná gramodeska, protože se k některým věcem neustále vracím. Halelujah. Někdy je obtížné o nich mluvit, protože se zatím ještě neprojeví, i když dostáváte neustále od Boha varování, že se blíží.

Pamatuji si, že jednou, myslím, když jsem tady byl posledně, jsem řekl, že půlnoc nemůže nastat právě teď. Pamatujete si, že jsem něco takového říkal? Říkal jsem, že Ježíš nemůže přijít právě teď? Opravdu nepřišel. Amen. Tudíž tehdy jsem měl pravdu. Dnes večer vám chci říct, že Ježíš může přijít kdykoliv. Říkám vám to tak, jak to slyším. Rozumíte? Ať už je to oprava toho, co jsem řekl předtím, či něco nového, Bůh říká: „Dávejte pozor! Ježíš nyní může přijít v kteroukoliv chvíli.“ Když otevírám slovo, vidím to tak jasně jako den. Vidím, že to má co do činění s dobou, ve které žijeme. Ověřte si to spolu se mnou v Malachiáši ve 3. kapitole. Budu číst od prvního verše:

Dnes večer
vám chci
říct, že Ježíš
může přijít
kdykoliv.

„Aj, já posílám anděla svého, kterýž připraví cestu před tváří mou. V tom hned přijde do chrámu svého Panovník, kteréhož vy hledáte, a anděl smlouvy, v němž vy líbost máte. Aj, přijdeť, praví Hospodin zástupů.“

Náhle vstoupí. Tedy zaprvé: Náhle. On vstoupí náhle. Kam vstoupí? Do chrámu. Nemluvíme o příchodu Páně na zemi, mluvíme o příchodu Páně do Jeho chrámu. Bude to náhlá věc. Stane se to přes noc. Bude to něco katastrofického, nečekaného. Podívejte se do kapitoly 4, veršů 1 a 2:

„Nebo aj, den ten přichází hořící jako pec, v němž budou všickni pyšní, a všickni pášící bezbožnost jako strniště...“

Sežehne to tedy převrácené.

Zaprvé vstoupí náhle, zadruhé vstoupí do svého chrámu a zatřetí spálí převrácené (některé spálí, některé uzdraví).

„I zažhne je ten den, kterýž přijíti má, praví Hospodin zástupů, tak že neostaví jim ani kořene ani ratolesti. Vám pak, kteříž se bojíte jména mého, vzejde slunce spravedlnosti, a zdraví bude na paprscích jeho...“

Takže ne každý bude spálen. Někteří budou uzdraveni a někteří budou zabiti, spálení. Když lidé říkají, že Bůh spálí celý svět, neví, o čem mluví. Někteří budou spálení, někteří však budou stejnou situací uzdraveni.

Někteří budou spálení, někteří však budou stejnou situací uzdraveni.

„Tedy vycházeti budete, a porostete jako telata vykrmená.“

Teď si ověřme toto: Vstoupí do svého chrámu. Kde do něj ale vstoupí? V Jeruzalémě ne. Není to Jeruzalém, to víme. Jen procházím základy, které už známe. Nebude to v Jeruzalémě, protože tam dnes žádný chrám není. Nevstoupí ani do chrámu „církev“, protože jak může Ježíš sestoupit a přebývat v nádobě, která nežije spravedlivě? V téhle věci je třeba na nás, bratři, přitlačit, protože si zahráváme se smrtí. Věřte mi. Jestli jen tak vysedáváte a vidíte bratra, který hřeší a chybuje, a vy jej nenapomenete, pak budete zodpovědni za jeho krev.

Je to vážné. Stane se totiž to, že Ježíš náhle přijde, a to k těm, kdo jsou připraveni. Přijde k lidu, který poddal svou duševní přirozenost Bohu a své duše Pánu Ježíši Kristu, jehož duše je proměněna do Boží podoby. Písmo mluví o metamorfóze. Podívejte se na to se mnou. Je to v Matouši v 17. kapitole, ve verších 1 a 2:

„A po šesti dnech pojal Ježíš Petra a Jakuba a Jana bratra jeho, i uvedl je na horu vysokou soukromí, a proměnil se před nimi. I zastkvěla se tvář jeho jako slunce, a roucho jeho učiněno bílé jako světlo.“

Zde je napsáno „proměněn“ („metamorfó“). Stejně slovo je použito ve verši, kde se mluví o tom, že máme být proměňováni od slávy v slávu.

„...v týž obraz proměnění býváme od slávy v slávu...“ (2. Korintským 3,18)

Jsme proměňováni. Jemu se to stalo náhle. Nám se to děje postupně. Slovo „metamorfó“ či „metamorfóza“ je také použito pro proměnu housenky v motýla. Toto se s vámi děje tento večer. Přichází Ježíš Kristus. Přichází odněkud někam. Amen. Pokud přicházíte, musíte přicházet odněkud a mířit někam. Když se modlíme, říkáváme: „Přijď

království Tvé, buď vůle Tvá na zemi, jako je na nebi.“ Ježíš Kristus přichází z Ducha svatého do mého ducha, pak do mé duše a do těla a do světa. Nemůže tudíž přijít do světa, dokud nevstoupí do mého ducha. Nejdříve přijde do mého ducha a následně do mé duše. Bůh již přišel do ducha člověka. Nyní bojuje, zápasí s duší. Pokud bude tento zápas pokračovat a nedovolíme Ježíši Kristu dobýt naše duše – prohrajeme. Celá ta záležitost, Boží plán, běží podle časového harmonogramu. Nastane čas, kdy Ježíš Kristus musí přijít – nemůže už čekat, a já vám povím proč.

Pokud
nedovolíme
Ježíši Kristu
dobýt naše
duše –
prohrajeme.

Vše je založeno na ďábově snaze zahubit lidstvo, zničit celý svět. Nevím, jestli sledujete, jak se v tom ďábel posouvá. Všimněte si všech těch mezikontinentálních raket MX. Američané je instalují, protože Rusko je už dávno má připravené a namířené na nás. Mají ve vesmíru zbraně, které prolétávají nad našimi hlavami. Musíme se s našim vesmírným programem pohnout, abychom měli něco, co bude prolétávat i nad jejich hlavami. Jinými slovy: „Pokud se nás dotkneš, tak jsi prohrál.“ Víte, jak to myslím. Takový je tento přístup. Lidé tomu nerozumí a ani se tomu pořádně nevěnují, aby mohli pochopit, co se skutečně děje. Nicméně Ježíš o tom mluvil, když řekl, že člověk má schopnost zničit vše živé na tváři země. Kdo jej zastaví? Bůh nemůže přijít a vzít vám vaše lidská práva a zabránit vám udělat něco, co vám přikazuje vaše svobodná vůle. Vše je v příběhu Ester. Chci, abyste si, až přijdete domů, přečetli celý příběh Ester. Nemohu ho nyní celý číst, jen vám jej převyprávím.

Ester je malá holčička, která žije v domě svého poručníka, jehož jméno je Mardocheus. Vyrostla v krásnou mladou dívku. Mardocheus je strážcem u brány královského paláce. Máme tu také králova prvního ministra, jehož jméno je Aman. Ten Mardochea nenávidí, protože Mardocheus je žid, a ty Aman nenávidí. Aman říká, že naplánuje zahubení všech židů. Mezitím však se stávající královna špatně zachová, urazí krále přede všemi jeho poradci. Ten požádá své rádce, aby poradili, co by se s takovou královnou mělo stát. Řekli mu, aby ji zavrhl, odejmul jí její korunu a našel si jinou královnu. Celou tu věc vyhlásili a dali vyhledat jinou královnu, je to jako soutěž krásy. Ester ji vyhrála a stala se královnou. Král netušil, že jeho žena je židovka, a nemyslím si, že se o to staral. Nicméně to nevěděl. Aman vešel ke králi a řekl: „Víš, že ve tvém

království je lid, který před tebou nepokleká?“ Ten odvětil: „Jaký lid to je? Každý musí pokleknout před králem. Jaký je to lid, který před králem nepokleká?“ Aman řekl: „Židé. Oni odmítají poklekat před kýmkoliv jiným než před svým Bohem. Nepokleknou před králem ani přede mnou.“

Král si nechal zavolat Mardochea. Ten před něj předstoupil a zůstal stát zpříma. Očekává se, že před králem pokleknete a tak dále. Mardocheus však stál zpříma.

Král řekl: „Proč jsi nepoklekl?“

Mardocheus odpověděl: „Podle učení a víry židů nesmíme poklekat před nikým jiným než před Bohem. Aman řekl: „Dovol, abych to vyřešil.“ Král na to: „Dobře, učiň, co chceš.“

Aman tedy vyšel a nechal zkonstruovat úžasnou šibenici. Udělal ji velmi vysokou a vložil do tohoto podniku veškeré své úsilí s cílem, aby na té šibenici Mardochea oběsil. V mezičase někdo šel a vytáhl nějaké staré dokumenty, z nichž zjistil, že Mardocheus zachránil králi život. Určití lidé usilovali králi o život, Mardocheus se o tom dozvěděl a řekl to králi. Tak Mardocheus zachránil králi život. Král prohlásil: „Co učiníme člověku, kterého chce král poctít?“ Vyprávím ten příběh už dlouho, přečtete si jej sami. Poctili Mardochea, vozili ho v purpurovém rouchu ulicemi. Aman však přesto pro něj zbudoval šibenici. Vyprávím jen příběh. Víte, co znamená? Mardocheus je služebnost. Všechny tyto příběhy jsou předobrazy, předobrazy něčeho, co se děje dnes. Proto to tu povídám.

Všechny tyto příběhy jsou předobrazy něčeho, co se děje dnes.

- Mardocheus je služebnost Ježíše Krista.
- Ester je církev.
- Král je Bůh.
- Aman, první ministr, je nepřítel církve, nepřítel Božího lidu.

Dozvídáme se zde, co se bude dít v poslední době.

Řekli si: „Blíží se den, kdy bude možné zahubit všechny židy.“ Židé to vzali velmi vážně a začali se postit a modlit. Mardocheus přistoupil ke své malé holčičce, která se mezitím stala královnou, a řekl: „Nemysli si, že unikneš, protože jsi královnou. Možná tě Bůh ustanovil do této pozice právě pro takový čas, jako je tento.“

Copak nevíte, že přesně tohle říká Bůh nyní církvi? Říká to vám, kteří jdete usilovně za Bohem. Brzy uvidíte proč.

Tak se Ester začala modlit a postit a vydala se ke králi. Příběh znáte. Král byl na místě, kam nebylo povoleno vstoupit žádné ženě. Ona vešla a mohla být zabita. Král však k ní natáhl svou berlu a dal jí milost.

Bůh je totiž
před ďáblem
vždy o krok
napřed.

Řekl: „Jaká je to věc, že tě přivádí až sem, navzdory ohrožení života?“ Řekla: „Chtějí nás zabít.“ „Kdo? Co? Jak?“ „Prstenem, který jsi dal Amanovi, byl potvrzen dokument, který říká, že všichni židé budou jistého dne zabiti.“ Král byl smutný. Řekl: „Je pravda, že zákony Médů a Peršanů nemohou být zrušeny. Nemůžeme je vzít zpět. To vše se musí stát.“ Řekl však: „Ozbrojte se pro ten den.“ Dále řekl: „Není zákon, který by vám zakazoval se ozbrojit. Ani žádný zákon neříká, že byste nemohli bojovat. Dávám vám moc bojovat a zachránit své životy.“ Toto je příběhem evangelíí. Je to evangelium. Jinými slovy, mzdou hříchu je smrt. Ať se děje cokoliv, Bůh dává církvi moc nepřítele zastavit. Bude to moc proti moci. Bude-li církev pokračovat v postoji „já bych tak rád...“, tak jak je tomu dnes, jistě bude vyhlazena. Bůh povzbuzuje lid, aby byl připraven na náhlý příchod Ježíše Krista. Ježíš Kristus, až bude tak zle (řekl totiž „o půlnoci“), že už to nebude moci být horší, těsně předtím, než nepřítel uvede zničení na svět – sestoupí. Kristus sestoupí ve vší své moci do těch, kteří budou připraveni. Chápete, proč jsou někteří lidé přičinlivější než druzí? Proč někteří nemohou klamat a krást? Proč se někteří projeví jako spravedliví, až budou stát před stolicí Kristovou? Protože chtějí, aby Kristus přišel ve své plnosti dříve, než nastane zničení. Tomuto Bible říká společenství prvotin. Nekážu kdekomu. Musím vám upřímně říct, nekážu každému člověku. S tím jsem skončil před dávnou dobou. Tehdy jsem kázával zástupům. Bylo velmi uspokojujivé, když jsem kázával a obraceli se lidé. V této vážné době mě však Pán posílá ke svým vyvoleným. Bůh mě poslal ke společenství prvotin. Posílá mě k lidem, kteří jsou duchovně ambiciózní a chtějí být mezi těmi, kdo spasí svět. Nevím, jak přímo to mohu říct. Tam venku existuje skupina bláznivých lidí, kteří mluví o tom, jak zachrání svět. Já zde ale nepředkládám nic jiného než to, co mi Bůh říká.

Bůh mi říká, že zachráníme svět. A teď jde o to jak. Tak tady dnes večer sedíme a čteme o všech těch věcech, které se mají stát. Nevíme kdy. Nikdy se nedozvíme, kdy nejtemnější hodina na zemi nastane. Víte to? Nebudeme vědět kdy. V minulosti jsem si myslel, že uvidíme ohňostroje,

a pak se to stane. Nebudeme vědět kdy. Může to být tak nenadálé, jak je to typické pro věci moderního světa. Víte, co tím myslím? Může to nastat kdykoliv, kdykoliv ďábel učiní rozhodnutí – Bůh je totiž před ďáblem vždy o krok napřed.

Musíme být připravení na Boží hnutí v nás, které nám dá moc zastavit zlo na postupu. Vyřešit situaci, než pokročí dál. Toto Bůh říká. Bůh

Duchovní věci
či aktivity
neznamena-
jí,
že jste svatí.

říká, že Kristus očekává na církev a musí sledovat ďáblové kroky, zadržovat ho a brzdit ho v jeho díle. Pokrok v úpadku světa je větší než pokrok v církvi mezi bratřími. Lidé světa postupují dál ve své zkaženosti ve větší míře, než lid Boží roste v Bohu. Amen.

Viděli jsme to nedávno. Kouř se ještě nestačil rozptýlit, protože armády Izraele a Sýrie proti sobě stále stojí a nepřátelství může propuknout kteroukoliv chvíli. Avšak vidíme, že Izrael vstoupil do Libanonu, a byl to svého druhu hororový příběh. Pro každého bylo zraňující pozorovat, kolik civilistů bylo zabito a vše to ostatní. Izrael se uprostřed vši té zkázy zmocnil takového vybavení, že by zásobil armádu o 100 000 mužích, a pak zastavil. Byly zmařeny ruské plány. Izraelci našli dokumenty, které prokazovaly, že se připravoval útok. Nevím, do jaké míry je to pravdivé. Někdo informoval, že byli připraveni zaútočit v říjnu. Měsíc před tím však zaútočili Izraelci a jako jestřáb před zaháněním vyčistili to místo. Bůh to dopustil, aby zadržel temnotu ještě chvíli.

Hrajeme o čas. Bůh nám daruje víc času. Všechny věci, které vidíte, že se dějí, jsou o čase. Bůh hraje o čas, drží se zpátky. Přečtěte mi 7. kapitolu Zjevení, první tři verše. Tam uvidíte, o čem tady mluvíme. Duch Boží zadržuje dílo ďábla, aby nedošlo k určitému naplnění, abychom tak získali víc času. Nejsme totiž připraveni. Bůh prosí církev, aby se připravila.

Zjevení 7, 1–3: „Potom jsem viděl čtyři anděly, stojící na čtyřech úhlech země, držící čtyři větry zemské, aby nevál vítr na zemi, ani na moře, ani na žádný strom. A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího od východu slunce, majícího pečeť Boha živého. Kterýž zvolal hlasem velikým na ty čtyři anděly, jimž dáno, aby škodili zemi a moři, řka: Neškodte zemi, ani moři, ani stromům, dokudž neznamena-
me služebníků Boha našeho na čelích jejich.“

Nedělej, co chceš udělat, neuveď zničení, neraň zemi, jinými slovy tělesného člověka, neraň moře, jinými slovy národy, neraň stromy, jinými slovy křesťany, dokud neoznačíme Boží služebníky na jejich čelech. Něco se s námi musí stát, než Bůh uvolní d'ábla. Rozumíte mi? Pokud vy a já nedopustíme, aby se s námi stala tato věc, Bůh bude muset najít

Nemůžete svou
mysl posvětit
sami. Můžete
s ní udělat jen
jedinou věc –
poddát ji Bohu.

někoho jiného. Bůh si najde lid, jehož se bude moci dotknout, očistit a připravit na tuto věc, jež se má stát. A tak jak říkám, bratří, jsme ve velmi nebezpečné a riskantní pozici. A v ní potřebujeme věnovat více pozornosti ne velkým skutkům... Víte, co mi Bůh v několika posledních dnech ukazoval? Ukazoval mi, že duchovní (nechci říct hojnost, někdy je to méně než přemíra) věci či aktivity neznamenají, že jste svatí. Byl Filip svatější než Petr? Filip byl přenesen z jednoho místa na druhé, Bůh ho pozdvihl a daroval mu jízdu zdarma. Bůh ho přenesl, Petr přenesen nebyl. O Pavlovi také nikde nečteme, že by byl takto přenesen z místa na místo. Rozumíte? Bylo

to proto, že byl Filip svatější? Nebo byl prostě na jednom místě, kde činil Boží vůli, a Bůh chtěl, aby byl na jiném místě a činil Boží vůli tam, a tak ho prostě přenesl?

Každý člověk může dělat zázraky. Všímám si, že lidé, kteří konají zázraky a mocné činy, ve skutečnosti říkají: „Podívejte se na mě! Konám veliké divy! Co děláte vy?“ Víte, co tím myslím? „Jsem svatý, protože konám mocné činy.“ Okrádá je to o jejich svatost, o duchovní přirozenost. Mnozí si o nich myslí, že jsou úžasní, protože vkládají ruce na nemocné, a nemocní se uzdraví. Bůh říká: „Budete-li klást ruce na nemocné, povede se jim dobře. Věříte-li, budou uzdraveni, ať jste spravedliví, či ne.“ Vidíme to všude kolem sebe. Lidé, kteří nežijí podle Božích standardů, konají zázraky a dějí se jim zázraky. Věří, že jsou „podívej se na mě, to jsem dobrý křesťan“, protože se jim dějí zázraky. Nemá to co do činění s velikostí jejich křesťanství. Vše to souvisí s jejich vírou v Boha a bylo jim to počteno za spravedlnost.

Říká-li Bůh: „Věříš-li Bohu, můžeš říct této hoře, aby se vrhla do moře, a bude tam vržena,“ tak jestliže Mu věříš, budou se ti dít věci. Neznamená to, že jsi spravedlivý, a tak mnoho lidí to oklamává. Ano. Pán říká: „Toho dne ke mně přijdou mnozí a řeknou: ‚Copak jsme nečinili velké divy ve Tvém jménu?‘ On jim odpoví: ‚Neznám vás. Odejděte ode

mě činitelé nepravosti.“ Vidíme to všude kolem sebe. Poslechněte si rádio, podívejte se na televizi. Vidíme tam zázraky. Ti lidé poznali Boha, něco se o NĚm dozvěděli. Znájí Boha. Věříte-li Bohu, může se vám stát cokoliv, na co si vzpomenete. Ano! Věřte Bohu, a stane se to. Neznamená to však, že jste spravedliví. Bůh mluví o svatosti, říká: „Bůh chce, aby tvá duše byla svatá.“ Člověk, jehož mysl je ukotvena v Bohu, člověk, jehož mysl nepřemýšlí zle, člověk, jehož mysl neslouží jinému Bohu. Slyšíte mě? Člověk, jehož mysl je ukotvena v Bohu, toho Bůh zachová v dokonalém pokoji. Vaše mysl musí být posvěcena Duchem svatým. Nemůžete svou mysl posvětit sami. Můžete s ní udělat jen jedinou věc – poddat ji Bohu. Víte, někteří způsobují, že se cítíte maličcí, však to znáte: „Vy ubožáci, věříte hrozným věcem. My jsme tak svatí...“ Dovolte, abych vám řekl – každá lidská mysl je stejná. Lidská mysl zbloudí. Lidské mysl se vymknou kontrole. Lidská mysl ... Musíte s ní zápasit, abyste udrželi směr. Víte, co tím myslím? Někdy ani nevíte, jen zjistíte, že vaše mysl přemýšlí nad něčím převráceným, něčím, co není v pořádku, a musíte s tou věcí naložit. Tak se učíte přemýšlet nad biblickými věcmi.

Jednou, když jsem byl mladý, stalo se mi totéž, co všem ostatním, stále mi utíkaly myšlenky. Jednoho dne jsem si povídal s Bohem o tom, jak jsem v pohodě, čistý a krásně svatý, však to znáte. Bůh mi ten den řekl: „Pozoruj se, pozoruj své oči, své uši a své ruce. Sleduj své pocity a všechny své údy.“ A tak jsem se začal pozorovat. Cítil jsem se dobře. Lidé v kanceláři si povíдали oplzlé vtipy. Už jste někdy měli kolem sebe v kanceláři lidi? Už jste někdy pracovali s lidmi na stavbě či něco podobného? Je to prostě zvrácené, ohavné. Vydrží to dělat celičkový den. Tihle lidé si vyprávěli nějaké hrubé vtipy a já je, jak se předpokládá, neměl poslouchat, protože jsem dobrý úctyhodný křesťan. Víte, co tím myslím? Zjistil jsem však, že tam sedím s nastraženýma ušima a předstírám, že něco vyťukávám na psacím stroji, a usilovně jim naslouchám. Přistihl jsem se, že poslouchám ty neslušné vtipy. Samozřejmě jsem si uvědomil, že jsem pokrytec. Předstíral jsem, že neposlouchám, a přitom jsem poslouchal. Nemohl jsem si dovolit se prozradit, protože by mi řekli: „Co ty jsi za křesťana?“ Přesně tohle se však děje v tom vnitřním člověku. Vnitřní člověk je tak špinavý, jak jen může být, a potřebuje se očistit. Tak říkám: „Bože, já to nevěděl.“

Bůh si mě zavolal, protože, jak si pamatujete, řešil se mnou ráno takovou malou záležitost. Říkal jsem: „Jsem svatý,“ a On na to: „Dávej pozor, ukážu ti, jestli jsi svatý, nebo ne.“

Seděl jsem tam, psací stůl obrácený k oknu, otočený zády ke kanceláři jsem koukal oknem a psal. A najednou vidím, jak jdou po chodníku nějaké dívky. Zapomněl jsem na psaní a prohlížel si dívky. Která je krásná, která je ... Děje se to všem lidem, všem mladým, není to zločin. Zločinem se to stane, když se tomu vydáte, zůstanete v tom, neodtáhnete se a neřeknete: „Ne, tohle nechci. Nechci být žádostivý po děvčatech.“ A tak na mě Bůh zavolal. Pamatujte, kážu, získávám duše a měl bych být nejsvatější široko daleko. A přesně tohle se mi děje. Nemluvím o žádném hříšníkovi ze světa, který to má v popisu práce, víte, jak to myslím. Mluvím o někom, koho Pán z toho vysvobodil, a přesně

Pokud totiž slyšíte a nic s tím neuděláte, tak ve skutečnosti neslyšíte.

tohle se mi děje.

Řekl jsem: „Ó Bože, moje oči nejsou tak dobré, jak by měly být, a má mysl není přímá.“

Když toho večera se mnou skončil, cítil jsem se jako kus špinavého hadru. To je ten čas, kdy jdete před Boha a začnete sledovat svou mysl, o čem přemýšlíte. Začněte poddávat svou mysl Bohu. Když říkáte: „Pane, přijď království Tvé,“ místo, abyste řekli obvyklé „na zemi“, protože lidé to tak obvykle říkají: „Přijď království tvé, buď vůle tvá na zemi, jako je na nebi,“ aniž by věděli, co se vlastně modlí, vy říkejte: „Ježíši, přijď království Tvé, buď vůle Tvá v mé mysli, v mých pocitech, v mých touhách, v mé vůli, v mých emocích. Buď vůle Tvá v mém srdci, tak jako je v nebi. To je to, co chci.“ Jakmile tohle řeknete Bohu, uzavíráte s Bohem smlouvu.

Včera večer jsem vyprávěl bratřím, jak mě Bůh chytil. Přitom mi připomněl, proč si mě přitáhl. Byl jsem malý kluk, bylo mi tak deset let či méně. Mou maminku tehdy napadla nějaká nemoc, nějaký druh alergie. Pokud snědla nějaké věci, začala se ihned dusit, nemohla se nadechnout. Někdy jsem musel v kteroukoliv noční hodinu, kdy jsem ji slyšel plakat, vzít horkou vodu a přikládat ji mamince na krk a na rameno. Pak byla schopna dýchat. Té noci jsme udělali vše, co jsme uměli. Ona jen sípala a odcházela z ní život, až nakonec přestala dýchat a říkala nám: „Sbohem,“ a odcházela... Jediné, co si pamatuji, že jsem jako malý kluk nechtěl, aby maminka umřela. Poklekl jsem na kolena hned vedle postele u její hlavy, nikdo mě neviděl, a řekl jsem: „Bože, jestli ji uzdravíš, budu ti sloužit po zbytek svého života.“ Maminka se hluboce nadechla. A od toho dne už

nikdy znovu neonemocněla a já nikdy nikomu neřekl, co se stalo. Jednoho dne mi však Bůh připomněl, že to je důvod, proč po mně šel a nakonec mě chytil. Já totiž s Ním jako desetiletý kluk uzavřel smlouvu.

Nedokážete-li
zvítězit, postěte
se, přestaňte jíst,
odřízněte tak tělo
a zbudujte se
v duchu –
modlete se.


Stejný je i příběh lékaře, který zemřel, a Ježíš přišel a vzal jej do pekla. Byl ztracený, nevěděl ani, že je mrtvý. Chodil kolem, jako by byl živ, a náhle spatřil své tělo a to uvědomění si, že je mrtev, jej zasáhlo. Byl také zaplaven hrůzou z toho, že jde do pekla, protože nežil nic dobrého. Už si nepamatoval, že přijal Ježíše jako malý chlapec. Ježíš k němu přistoupil, vzal jej a ukázal mu, jaké je peklo. Nakonec se onen muž chtěl vrátit na zem, a tak jej Ježíš poslal zpět.

Tohle všechno teď vykládám, abych mohl říct, že pokud uzavřete s Bohem smlouvu a řeknete Mu: „Bože, nechci, aby moje mysl byla dole ve stoce. Chci, aby byla tam nahoře,“ je to vše, co potřebujete udělat. Sami se nezměníte! Vše, co můžete udělat, je předat svou vůli Bohu a říct: „Bože, pomoz!“ Bůh to udělá po dobrém, nebo po zlém. Nechci vás klamat, někdy vás ohne a někdy vás chytí a přitáhne vás. Jestli jste ale ustaveni, že chcete Boha a skutečně jdete k Bohu a zavážete se Mu – chytí vás. Někdy to bude hrubé, ale přitáhne vás to. Už jste někdy chytli rybu a přitáhli si jí? Dělá všechno možné – víte, jak to myslím, ale přesto si ji přitáhnete. Halelujah.


Věřím, že přesně tohle dělá Bůh v této době. Je velmi, velmi pozdě. Bůh mi mluví, a nemyslím si, že zvláště mě chce Bůh vyděsit. Bůh však ví, že když mi cokoliv řekne, poběžím s tím. Říkám vám, že tohle je možná má poslední návštěva u vás tímto způsobem. Příště, až přijedeme, budeme plynout v království. Je to možné. Bůh říká: „Copak nevíš, že půlnoc může přijít v kteroukoliv chvíli?“ Všechny věci jsou ustaveny. Vše je ustaveno. Bůh vše dosud jen zadržuje. Věci jsou připraveny, aby byly uvolněny. Chvála Bohu. Bůh říká svému lidu: „Kdo má uši k slyšení, slyš.“ Někteří totiž slyší, a neslyší. Pokud totiž slyšíte a nic s tím neuděláte, tak ve skutečnosti neslyšíte. Taková je naše mysl.

Někteří z nás mají problém ve svých emocích. Věřte mi, vím o svých emocích, pocházejících od mých praotců, rodinnou linií až k mému otci a až ke mně. Vidím, jak emoce, které měli oni, povstávají i ve mně. Dejte na to pozor! Vidíte-li věci, které ovládaly vaše prarodiče,

vaši rodinu, ať je to cokoliv (Bůh přeci řekl, že hřích je „snadně obkličující“), pak vizte hřích, který obkličuje vás. Nemusí to být stejný hřích, který obkličuje mě. Ale jeden, někdy dva mě obkličují. Máme v sobě slabosti, působené rodinnými duchy či hříchy naší rodiny, ty nás pronásledují. Snažíte se dostat z jejich vlivu – ony vás stíhají. Je pro vás tak snadné padnout v těchto hříších. Jsou věci, proti kterým si musíte vybudovat ochranný val. Nedokážete-li zvítězit, postěte se, přestaňte jíst, přestaňte jíst, odřízněte tak tělo a zbudujte se v duchu – modlete se. Modlete se a postěte, volejte k Bohu. Existuje druh modlitby, při níž nepokleknete a neřeknete: „Ó Bože...“ Existuje modlitba, v níž jen vaše srdce křičí k Bohu. Byli jste někdy v situaci, kdy jste se vztekali? Neřeknete nic, jste jen přibití k podlaze a ten problém máte před očima, neustále před očima. Takové je modlení „neustávající“. Položíte si tu věc na srdce a tam ji držíte. Je před vámi dnem i nocí, nyní i později a vychází z vás volání: „Ó Pane!“ Bůh to však vidí. Vy to cítíte a Bůh to vidí. Bůh říká, že to je to, co chce, abyste dělali, když přijde na něco, co vás souží, čeho se nedokážete zbavit. Pán řekl: „Volejte k Bohu, držte se podolku Jeho roucha a nedopusťte Mu odejít.“ Držte se Jej, dokud vás nevysvobodí, tak jako Jákob zápasil s andělem. Je Boží vůlí, abyste byli svobodní. Mnohokrát jste zraňováni. Lidé jdou proti vám, skutečně se do vás navážejí, dávají vám zabrat a zraňují vás. Víte proč? Bůh se vám snaží ukázat, co je ve vás. Někdy se tak naštvete, že si představujete, jak někoho zabijíte. Ano. Zabijete jej ve své mysli několikrát za sebou, ačkoliv, pokud by došlo na skutečnou situaci, asi byste to neudělali. Bůh vám jen ukazuje, co je ve vás – nedokonalost. Nevidíme-li svou nedokonalost, jak s ní můžeme jednat? Jak byste pak mohli jít k Bohu a říct: „Bože, vysvobod’ mě z toho a toho,“ když to nevidíte? Sami musíte ty věci vidět a jít k Bohu, modlit se za ně a věřit Mu. Věřit, že vás z toho Bůh vysvobodí. Jakmile prožijete uvolnění, řekněte: „Díky, Ježíši.“ Možná stále vidíte, jak se to projevuje, ale jen řekněte ďáblu: „Máš už jen malou chvíličku...“ A běžte dál, vždyť Bůh se vás dotkl svým prstem, věříte Bohu. Emoce musí být očištěny, posvěceny a připraveny pro Ježíše Krista – pak se dostanete na určité místo a Pán Ježíš vstoupí. Dovolte, abych vám něco řekl. Bůh nám



Duch vám nevidí
do srdce, vidí však
jakoukoliv
částičku temnoty,
kterou máte
v sobě.



pomáhá. Někteří z nejsilnějších andělů nám pomáhají. Otočme si do 12. kapitoly Zjevení a čtěme od verše 7:

„I stal se boj na nebi: Michal a andělé jeho bojovali s drakem, a drak bojoval i andělé jeho.“

Drak nereprezentuje jen d'ábla, ale také světový systém. Je v nás svět, nebesa a v našem nitru je Boží království. Probíhá bitva a Michael a jeho andělé... Jinými slovy Bůh poslal archanděla. Pro nás je obtížné plně porozumět, kdo archanděl je. Archanděl je druhý po Bohu. Michaelovo jméno znamená „jako Bůh“, to je jeho význam. „El“ znamená Bůh, Michael znamená „jako Bůh“. A tak tento anděl je druhý po Bohu, nejvyšší bytost po Bohu. Otec, Syn a Duch svatý – pak máte Michaela, Gabriela a ostatní, jejichž jména neznáme. Tyto anděly Bůh sesílá v poslední době – dnes. Bůh seslal jednoho z nich, aby byl naším služebníkem. Říkám si, jestli tomu rozumíte? Ne? Tak se podívejme do Židům 1,14:

Lidé jdou proti vám. Víte proč? Bůh se vám snaží ukázat, co je ve vás.

„Zdaliž všickni nejsou služební duchové, kteříž posíláni bývají k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržeti spasení?“

Jinými slovy slouží ve váš prospěch. Jsou věci, které nemůžete udělat. Kdykoliv požádáte Boha, aby udělal něco, čeho nejste schopni – Bůh pošle anděly. Když dnes Boha žádáme o tak veliké věci, Bůh musí seslat nejmocnějšího anděla. Žádáme Boha, aby skoncoval s d'áblem. Neprosíte o to? Měli byste začít. Žádáme Boha, aby dokončil dílo, aby skoncoval s d'áblem, vyhnal jej do bezedné propasti, vysvobodil lidstvo, vyvedl lid z nemocnic, uzdravil národy – to je to, o co žádáme Boha. Je to velmi dlouhý seznam věcí. Amen. A tak Bůh posílá nám na pomoc svého nejmocnějšího anděla. Písmo říká, že jedna z věcí, kterou anděl pro nás dělá, je vyhnání satana z Božího chrámu – tj. z nás. A od té doby, co se to děje, zjišťujeme, že se musíme vzdát d'ábla. Je to dost komické.

Jednou se nám stalo, že určití bratři chtěli popadnout jednoho bratra a vyhnat z něj d'ábla. Říkal jsem jim: „Ne. Nikdy nevyženete d'ábla z toho bratra. Museli byste vyhnat toho bratra z něj samotného, protože d'ábel, kterého má, je jeho vlastní já.“ Jinými slovy, byl tak špatný jako d'ábel sám. Chtěl tu věc, chtěl ji dělat. Dělat to zcela svobodně, převráceně. Nevím, jestli mi rozumíte? Jinými slovy, nebyl to d'ábel, byl to ten člověk. Bylo třeba, aby činil pokání z toho, co dělal, protože to miloval.

Miluje-li člověk to, co dělá, a chce to dělat, jak jej pak můžete vymítat z něj samého? Amen.

Položte se před Boha. Bude to váš největší počin – o nic víc se nestarejte.

U toho jsme se dnes večer zastavili. Musíme se nejdříve zbavit zlých tužeb, jež máme. Ty způsobují, že k nám přicházejí zlí duchové. Když se na vás duch podívá, co vidí? Duch se na vás nyní dívá, a co myslíte, že vidí? Nevidí jen váš zevnějšek. Člověk se dívá na to vnější, ale Bůh se dívá k srdci. Duch vám nevidí do srdce, vidí však jakoukoliv částičku temnoty, kterou máte v sobě. Vidí to, je to jeho území. Vidí, že na vás má nárok. Pokud se na vás podívá a vyzařuje z vás světlo, nemůže to ustát. Nesnáší

vás, protože vyzařujete světlo. To je důvod, proč Písmo mluví o Mojžíši značícím krví zápraží a veřeje u domů – krev na vašich čelech a rukou. Veřeje – vaše ruce. Tak jak tu stojíte, jste dveřmi, jimiž Bůh vchází. Když vyšel zlý duch, aby vcházel dveřmi, obrátil se nazpět, nemohl ustát světlo. Vše bylo označeno Mojžíšem a Izraelci krví ve víře v Ježíše Krista. Nedokázal ustát krev, odvrátil se od krve. Bůh nám říká, že i vy jste nyní značeni stejnou krví, a obrátíte nepřítel na útěk mocí krve. Je řečeno: „Oni nad ním zvítězili...“ (Zj 12,11) Archanděl Michael vám dává moc přemoci jej slovem svého svědectví a krví Beránka na vašem čele, což znamená ve vaší mysli. Tak jak půjdeme hlouběji do Písma, zpozorujete, že jsme od Pána něco dostali – toto vám chci předat. Proto se vracím ke stejným veršům znovu a znovu a získávám víc a víc a dávám vám. Z téhož Písma dostáváte více a více slova. Říkáte: „Cecil káže to samé, kdykoliv přijede.“ Není tomu tak. Pokaždé, když přijedu, dostávám trochu víc a dávám vám trochu víc. Je to růst. Takto bychom měli růst. Vidíme obraz, který se začíná rýsovat před našima očima.

Bůh říká: „Teď je ten čas.“ Položte se před Boha. Bude to váš největší počin – o nic víc se nestarejte.

Přineste to vše před Boha. „Bože, vidíš ve mně něco špatného? Naprav to teď. Chci, aby moje mysl byla teď učiněna myslí Kristovou.“

Víte, že někdy máte mysl Kristovu? Každý, kdo je v této chvíli tady v místnosti, má někdy mysl Kristovu. Chcete zjistit, zda máte mysl Kristovu? Když se budete řídit do krizové situace, prostě udělejte správné rozhodnutí, udělejte to, co je správné, a běžte od toho pryč. Už jsem vám vyprávěl příběh o sobě a tom člověku. Jede proti vám člověk, rovnou proti vám. Normální je uhnout vpravo. Je to normální? Ano. Pokud oba

uhnete doprava, tak i kdybyste byli jen kousek od sebe, minete se. Oba strhnete volant doprava a minete jeden druhého. Obě auta uhnou doprava a vzájemně se minete. Duch mi však řekl: „Uhni doleva! Ten člověk uhne doleva.“

Halelujah. Nemáte vůbec čas přemýšlet. Je to okamžik. Uděláte chybu, a srazíte se. Uhnul jsem doleva a on mě objel po mé pravé straně. Prostě Bůh. Nemůžu vám říct, proč jsem to udělal. Mysl Kristova vám takhle přijde na pomoc. Mysl Kristova k vám přijde někdy proto, protože děláte tu správnou věc. Neděláte nic špatně. Pokaždé uděláte krok správným směrem – tak k vám přichází mysl Kristova. Bůh nám říká: „Jednoho krásného dne mysl Kristova přijde a zůstane na nás.“

Ano. Prostě povstanete a zjistíte, že jste to dali. Bůh totiž prohlásil: „On náhle vstoupí do svého chrámu.“ Proto „dva budou na poli, jeden bude vzat a druhý zanechán“. To je důvod, proč vás ďábel tak trápí. Chce, abyste byli tak zmateni, tak vystrašeni falešnými učenými, tady tím a tam-tím, tím, co tenhle říká a co tamten dělá – že to minete.

Bůh říká církvi: „Na všechno ostatní zapomeňte. Kéž je to vašim úsilím dnem i nocí. Když večer uléháte ke spánku, poproste Boha, aby vás přikryl myslí Kristovou, krví porozumění, aby vás přikryl svou přítomností tak, že i ve spánku rozeznáte Boha.“

Ano, stává se mi to, mnohokrát. Ulehnete a Bůh k vám přijde ve spánku a dá vám moudrost, co dělat následující den.

Už jsem vám jistě vyprávěl, jak jsem byl účetním, a tato jedna věc nebyla spravedlností. Prosil jsem Boha, aby mě vysvobozoval, a co je na tom nejpodivnější, On se rozhodl to udělat. Takže, pustil jsem se do uzavření účetnictví a daňového přiznání pro jednu dámu, udělal jsem dodatečně chybu, ale čísla jsem měl správně. Poslal jsem přiznání a hle, pánové z finančáku jí vyúčtovali cca 7000 dolarů. Vše se stalo díky mé chybě, ale paní na tom vydělala. Víím, že vydělala peníze. Pokud opravím hodnoty, opravím součty, bude to dobře, ona však zaplatí víc. Ona si mě ale najala, abych jí snížil daň z příjmů a ochránil ji před těmito věcmi. Takže mám najednou obrovský problém. Jdu k Bohu a modlím se:

„Co mám dělat? Už jsem to odevzdal a ti lidé to vzali. Co mám teď dělat? Bože, dej mi moudrost.“ A On mi ji dal. Šel jsem příštího dne ráno a udělal přesně to, co mi Pán řekl, a snížili nám daň z příjmů. Řekl jsem však Bohu, že už nikdy nebudu dělat účetnictví pro lidi, kteří nechtějí platit daně. A tak se stalo. Utekl jsem od toho.

Bůh se vás zastane a dá vám za určitých okolností svou mysl. Bůh však více touží po tom, abyste se dostali do stavu dokonalosti, kdy vám dá svou mysl a ta vám zůstane trvale. Mysl Kristova na vás po určitý čas zůstává, dokud neuděláte něco, co ji od vás vzdálí.

Řekl jsem však Bohu, že už nikdy nebudu dělat účetnictví pro lidi, kteří nechtějí platit daně.

Emoce – někdy věci cítíte tak, jak je cítí Ježíš. Věděli jste to? Tehdy, kdy máte všechny rádi, nešťastné baptisty, nebohé metodisty – milujme je. I katolíky, koneckonců, vždyť jsou to příjemní lidé – to je Bůh. Amen. Je to Bůh, který ve vás jedná, protože láska je Bůh. Když máte tyto city, jedná se o emoce, které jsou v Bohu, který vámi prochází. Někdy máme Boží vůli, Boží dokonalou vůli. Někdy máte touhy, které má Bůh. Kéž bychom jen vytrvali v modlitbách k Bohu – kdykoliv v sobě objevíte špatnou touhu, je třeba ji zasáhnout. Dábel se vás bude tak bát,

že vám přestane předkládat špatné myšlenky. Ví totiž, že pokud vám předloží špatné myšlenky, budete se modlit a požádáte Boha o spravedlivé myšlenky. Dalším bodem je odmítnutí sebe sama. Když člověk odmítne své vlastní přemýšlení a řekne: „Bože, mé přemýšlení se mi zdá fakt dobré, ale nechci jej. Chci Tvé.“ Někteří lidé naopak chtějí, abyste věci dělali tak, jak si to oni představují. Jsem tu velký šéf, musíš dělat věci tak, jak to vidím já. Je to tělesný způsob a bez ohledu na to, jak duchovně tito lidé vypadají, jsou tělesní. Když chtějí, abyste dělali, co oni si usmyslí, je to tělesnost. Zvolme si raději Boha.

Něco jsem se naučil, předám vám to a tím toto slovo uzavřu. Ve vašem životě jsou maličkosti, se kterými nechcete Boha zatěžovat. Máte takový problém? Maličkosti, s nimiž nechcete Boha zatěžovat. Právě to jsou věci, které vám mohou pomoci vycvičit mysl v poddávání se Bohu. Chápete, co říkám? Trénujte se v poddávání všeho Bohu, bez ohledu na to, co to je. Máte-li problém, prostý, jednoduchý problém, než abyste to promýšleli, poddejte ho Bohu, a uvidíte, jaké myšlenky vám budou přicházet na mysl. Budou pravděpodobně zcela jiné než to, co jste se chystali udělat či promýšlet. Tak se naučíme poddávat své cesty Pánu a poznáme, jak směřuje naše stezky.

Nyní bych vám chtěl dát možnost klást mi otázky, abychom to mohli prodiskutovat, dříve než opravdu ukončíme shromáždění. Dejme si

tedy malý čas na diskuzi a budme svobodní. Absolutně svobodně se ptejte, tak jak věci prožíváte. Chvála Pánu.

OTÁZKY A ODPOVĚDI

OTÁZKA: Před nějakým časem jsem si všiml, že má mysl se někam žene, prostě je neovladatelná. Nedokázal jsem ji udržet v mezích. Nedokázal jsem se na nic příliš soustředit a vše šlo tak nějak z kopce. Týkalo se to všech oblastí mého života. Vzal jsem si kus papíru a zapisoval jsem si všechny tyto úvahy. Vyšlo z toho asi deset či dvanáct různých věcí ohledně mého života. Týkalo se to toho, co chci dělat, a lidí, jež znám. Zapisoval jsem si to déle než hodinu. Po hodině jsem se na ten papír podíval a bylo neuvěřitelné, kolik jsem našel myšlenek, které mi pomohly. Chvála Pánu. On dokáže ovládnout vaši mysl, abyste přemýšleli jasně.

ODPOVĚĎ: Vidíte, jinými slovy jste se poddal Duchu. Zaprvé jste to napsal, musel to být Bůh, který vám dal moudrost to zapsat. Byla to první věc, která to jho zlomila. Řeknu vám však pravdu, někdy pokleknete k modlitbám a vaše mysl se přitom někde toulá. Řeknete si: „Ne, to je hanba,“ a zase se začnete modlit. Dvě minuty ... a je zase pryč. Bude to tak pokračovat a musíte být rozhodní, abyste došli vysvobození. Chvála Pánu. Tohle je typ věcí, o nichž lidé nemluví. Měli byste však o tom mluvit, protože všichni trpíme stejnými věcmi. Někteří možná řeknou: „Ó jéje, ti jsou na tom dobře ... a já tady dole...“ Je to stejný boj pořád dokola.

Býval jsem schopen přijít do církve a trefit se do hříchů, které se jich týkaly, pokušení, jimž bratří čelili. Bratří se mě ptávali: „Jak to víš?“ „Kdo ti to řekl?“ „Dábel s tady tím na mě zrovna útočil.“

Řekl jsem: „To je jednoduché, přišel s tím nejdřív na mě.“

Halelujah. Je to běžné. Pamatujte: „Ježíš Kristus byl pokoušen všemi hříchy, běžnými u lidí, avšak byl bez hříchu.“ (Žid 4,15 – překlad z KJV) Dokážete si to představit? Ježíš byl soužen vším, co v životě souží vás, to je význam toho verše. Chvála Pánu.

OTÁZKA: Bratře, jsou dny, kdy plyneme v Duchu, kdy máme mysl Kristovu, a pak to ustane – je to naše já, které to zastaví?

ODPOVĚĎ: Ano, naše já nebo něco jiného, co jde kolem. Pokud však budete trvat v usilování, stane se plynutí v Duchu více a více pravidelným a normálním. Dá se říct, že se nádoba čistí. Pak až bude Ježíš chtít přijít, měli byste být na úrovni, kdy budete připraveni. Připraveni na Něj, že sestoupí a dá vám plnost myslí Krista.

Každý se pod
něco chce
schovat, aby
někdo jiný byl za
něj duchovně
zodpovědný.
To je vědomé
odpadnutí.

Brání myslí Kristově hřích? Nemusí to být zjevný hřích. Můžete příliš přemýšlet o svém domově a tomu podobných jednoduchých věcech. Příliš přemýšlíte o svém autě. Můžete příliš přemýšlet o jakékoliv maličkosti života. Dokonce i o svých dětech. Můžete tím strávit příliš mnoho času. Místo abyste vkládali věci do Božích rukou, tak se o ně strachujete.

OTÁZKA: Na začátku jsi zmínil, že může přijít kdykoliv ... pamatuji si, že v Tessalonicenským je řečeno, abychom se nestrachovali, protože ten den nepřijde, dokud nedojde k odpadnutí (2 Tes 2,2–3). Jak se dnes díváš na toto? Můžeš k tomu něco říct?

ODPOVĚĎ: Dobrá. Mluvíme specificky o příchodu Krista v nás samých. Člověk hříchu může už být klidně zjeven. Jinými slovy, víme, že začíná být zjevován, může to být někdo, koho znáš. Chápeš, jak to myslím? A víš, může to být mnoho lidí, protože mnozí padají. Jistě znáš alespoň jednoho, který by mohl být antikristem a je ti zjeven, jen si nejsi jistý. Rozumíš? Najednou se probereš a řekneš: „Ó Bože, podívej, je tady po mém boku a já to nevěděl.“ Velké odpadnutí je tady. Myslím tím, že překlad byl špatný, není to odpadnutí, je tam apostasia – odvrácení. Lidé se svobodně odvracejí od Boha.

Nikdy jsme neviděli tolik odvracejících se lidí jako při této poslední cestě. Úmyslně, jen z únavy, už s tím nechtějí mít nic společného... Neříkají, že nechtějí Boha, jen přijmou systém. Tak jako mnoho lidí se schovávají pod pyramidální systém. Lidé touží po někom, kdo za ně bude duchovně zodpovědný. A tak existuje pyramida. Máte člověka na vrcholu, ten má pod sebou tři lidi, ti tři mají pod sebou šest, ti zas mají pod sebou dvanáct lidí, těch dvanáct má pod sebou dvacet čtyři. Každý z těch skupin je zodpovědný té vyšší, platí jí své desátky, dokud nedojde na vrchol. Říkají tomu učednický program s pyramidální strukturou. Máte

pastýřskou službu. Máte spoustu různých věcí. Lidé se prostě jen něčemu poddávají. Každý se pod něco chce schovat, aby někdo jiný byl za něj duchovně zodpovědný.

Pokud se nyní
nestaráme
o maličkosti, na
nichž záleží,
nakonec o vše
přijdeme.

To je vědomé odpadnutí, odvrácení. Nemyslím si, že odpadnutí je o nominální církvi, myslím si, že je to o skutečném Božím lidu, který se odvrací od pravdy a spravedlnosti.

OTÁZKA: Příchod Krista vně a uvnitř?

ODPOVĚĎ: Ano, příchod Krista uvnitř a vně, tj. ve světě tam venku. Abych k vám byl upřímný, nemyslím si ani, že bychom se nyní měli nějak zabývat příchodem Ježíše do světa. Kdy bude vládnout a kralovat. Stane se to totiž po bitvě Armageddon na počátku tisíciletého království. Víte, co tím myslím? Čelíme nyní takové krizi, že potřebujeme přemýšlet o Kristově příchodu v nitru a prozatím zapomenout ten druhý příchod (do světa).

Chvála Pánu!

Chrám, do něhož přijde, je třetím chrámem či velkým chrámem. (Mal 3,1) Je to chrám našeho těla. Jinými slovy je to církev, do níž přichází. Lid, do nějž přichází, je součástí církve. Je to však jen část církve, která se dozví, že Ježíš přichází – ten zbytek o tom nebude vědět.

Přečtěte se mnou Matouše 24, 38–39:

„Nebo jakož jsou za dnů těch před potopou žrali a pili, ženili se a vdávaly se, až do toho dne, když Noé všel do korábu, a nezvěděli, až přišla potopa, a zachvátila všechny, takť bude i příští Syna člověka.“

Tak tomu bude i s příchodem Syna člověka. Čtěme dále.

Matouš 24,40–41: *„Tehdyť dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý zanechán. Dvě budou ve mlýně při žernovu; jedna bude vzata, a druhá zanechána.“*

Takže jedna bude zničena a ta druhá zanechána. Někteří říkají, že bude vzata ve vytržení, není tomu však tak, dokážu vám to. Pojd'me zpět do 17. kapitoly Lukáše, ve verši 27 je řečeno totéž. Prosím přečtěme si to.

Lukáš 17,27: *„Jedli, pili, ženili se, vdávaly se až do toho dne, v kterémžto Noé všel do korábu; i přišla potopa, a zahladila všechny.“*

Nevzala je pryč. Vidíte, že Lukáš v témže verši říká „zničila je“ a Matouš „vzala“. Měli byste tak vědět, co slovo „vzala“ v Matouši znamená. Toto „vzala“ není dobré vzetí, je to ta špatná varianta. Není to vzetí ve smyslu vytržení, není to požehnání, že byli vzati. Je to vzetí ke zničení. Vidíme, že to bude tak tajné, že někteří lidé nebudou vědět, co se stalo.

Jak může Bůh
přijít
a přebývat
v nádobě,
která není
připravena?

Otázkou nyní je, kdy se to stane. Podíváte-li se znovu do 25. kapitoly Matouše, a to jen tak přeskakují, všichni už určitě víte, co chci říct – podívejme se tedy do Matouše 25,6:

„O půlnoci pak stal se křik: Aj, Ženich jde, vyjděte proti němu.“

Kdy došlo k onomu volání? O půlnoci. Na tom, co říkám, je nejhorší to, že někteří lidé, kteří vyhlíží Ježíše, Jej minou. Ježíš přijde a tři čtvrtiny církve o tom nebudou vědět. Je to ještě horší, neočekávají totiž, že Ježíš přijde způsobem, kterým skutečně přichází, protože Ježíš přichází do nás kousek po kousku. Pokud se nyní nestaráme o maličkosti, na nichž záleží, nakonec o vše přijdeme. To je důvod, proč tlačím. Vím, že mnozí dávno víte to, co vám říkám. Mám však pocit, že Bůh mi říká: „Řekni to znova!“ „Řekni to znova!“ Je to proto, že právě nyní existují bratři, kteří klamou jeden druhého, jsou křesťané, kteří se zde pohybují a prostě „nějak žijí“.

Jeden bratr baptista řekl: „I kdybys právě ležel na cizoložném loži a přišel by Ježíš, protože jsi křesťan, opustíš tu postel a vzlétneš do nebe.“

Kdyby šlo o to vzlétnout, tak by se to stalo – není to však o tom, že vy půjdete do nebe, ale že nebe přichází k vám. Ježíš Kristus sestupuje ve své plnosti, aby přebýval v naší bytosti, ve vašem těle, které nazývá svým chrámem. Vaše těla jsou chrámem živého Boha a Bůh řekl: „Přichází, aby ve vás přebýval.“ Jak může Bůh přijít a přebývat v nádobě, která není připravena?